

Редакторъ:
Антоанъ Христовъ
излиза петъкъ
год. абонаментъ
50 лева
броя 1 лв.

НОВИ ДНИ

публикации по
споразумение.

РЕДАКЦИЯ И
администрация:
книжарница
„ИСКРА“
Ески-Джумая.

Седмичникъ за култура, стопанство и общественъ животъ.

ГОДИНА

25 януарий 1934 година.

БРОЙ 5

Г-ца Радка Бонилова

Г-нъ Драно П. Драневъ

СГОДЕНИ

9 януарий 1934 година

гр. ЕСКИ-ДЖУМАЯ

Децентрализация на учебнитъ заведения

Новия законопроектъ за народната Просвѣта е въ Мин. и скоро ще бжде вне- на разглеждане въ Нар. е. Известно е, че въ се предвиждатъ съкраще- на редица сръдни учебни едения, както и на непълни азии. Засегнатитъ градове нахна трегоа (Ямболъ, Т.-Па- жикъ и др.) и чрезъ деле- и специални комитети се ятъ за запазване на учебни- е заведения. Засегнатитъ гра- е сж единни въ борбата си, то въпроса не се отнася отдѣлна партия, а до жиз- нитъ културни интереси на адове и околии. И нека се е, че въ края на краищата е спечели борбата на народ- тъ маси. Още презъ време сговора се опитаха да огра- ятъ учебното дѣло, но едъ спонтанната и единодуш- воля на народа отстжиха.

Така ще стане и сега. нитъ учебни заведения ще апазятъ и ще изхвърлятъ а младежи, които ще ски- ть безъ работа и ще пред- авятъ голѣмъ социаленъ въ- едъ за разрешение на парти- нитъ правителства. А въ- етъ е много лесно разре- и, когато вмѣсто партиния е се постави образовател- е при заемане на всѣкоя служ- . Тогава всѣки, който има аминизацнално или непълно едно оразование ще знае, а за него нѣма мѣсто на об- нската или държавна трапе- и съ време ще се готви е съответна професия. И този ружбогонски кадъръ при всѣ- партия, който чака размж- ането на водата и е най-го- ното социално зло въ нашия щ. политически животъ, ще езне и донесе едно пречис- е и заздравяване.

Но кой е този великъ синъ е племето ни, който притежа- ки голѣма морална култура,

ще направви тази смѣла социал- на операция?

Сръднитъ учебни заведе- ния, подъ една или друга фор- ма, ще останатъ. И разпредѣ- лението имъ ще бжде несправе- дливо, както е и до сега. Въ нѣкои градове достигатъ десе- тици, а въ други нѣма и еди- ници.

Да вземемъ нашия окръгъ, Въ Шуменъ сж 5 и въ Попово 1. А въ нашия градъ който брои надъ 10,000 жители и е въ центъра на 3 околии нѣма ни едно сръдно уч. заведение. Де е тукъ демокрацията, кул- турата и справедливостта? Или защото отъ Шуменъ и Попово има министри и тѣзи минис- три, които сж на България, ще защищаватъ само егоистичнитъ интереси на отдѣлни градове?

Това е демократичната диктатура. Стига изъ тоя пжтъ.

Околията е стопанска, социална и административна еди- ница. Трѣбва да стане и кул- турна. Културната демократич- на властъ трѣбва да разпредѣ- ли справедливо културнитъ бла- га въ цѣлата страна, а не да ги концентрира въ отдѣлни приве- лигировани центрове.

Въ 1923 год. въ бюджета си землед. правителство напра- ви първата решителна стѣпка въ това отношение, като уни- щожи паразитнитъ окръжни служби и ги прехвърли въ окол. градове. Една хубава реформа която бѣ унищожена следъ 9 юни. Днесъ земледѣлцитъ сж на властъ. Какво сж направили за възстановяване на тѣзи ре- форми? Какво правятъ за де- централизацията на учебнитъ заведения и за демократизира- нето просвѣтата?

Изборитъ приближаватъ и народътъ трѣбва да зададе тѣ- зи и редица други въпроси на всички ония, които ще се явятъ предъ него и му искатъ довѣ- рието.

А. Бур-къ

ПИСМА КЪМЪ

ИЗБИРАТЕЛЯ

Драги приятелю, въ над- вечерието на изборитъ твоето достойство се издига, само- чувствието ти пораста и ти самъ почвашъ да си задавашъ хамлетовския въпросъ: ти ли си, или не. Почватъ да те нао- бикалятъ и поздравяватъ голѣмци, които по-рано сж били недостъпни за тебе и затова нѣкои шегаджии наричатъ сед- мицата преди изборитъ „се- лямъ автасж“ — „седмица на поздрава“. Разбира се, че тѣзи подмазвания траятъ до деня на избора, следъ това всичко си трѣгва по стария пжтъ: ти си оставашъ съ сиромашията и мж- китъ — вѣчнитъ спътници на бедняка и трудящия се.

Понеже въ разстояние на повече отъ половинъ вѣкъ ти много пжти си бивалъ подигра- ванъ, излъгванъ и изоставянъ на произвола на сждбата, азъ мисля, че е време вече ясно да си поставимъ въпроситъ, ясно да имъ отговоримъ и да взе- мемъ ясна позиция по време на изборитъ, презъ време на ко- то ние сме господари въ на- шата страна, и отъ което ясно становище ще зависи, изъ кой пжтъ да върви и се управлява нашата страна: изъ досегашния отжпканъ пжтъ, който ни носи само страдания и нещастия, или изъ новъ пжтъ на смѣли и решителни стопански и общест- вени реформи, който да донесе радостъ и щастие за широкитъ народни маси.

Запомни найнапредъ, че въ една парламентарна и де- мократична страна, каквато е нашата, бюлетината на изби- рателя, въпрѣки всички изнуд- вания и насилия, си остава най- силното оржие за управление, особено когато тя се подава свободно и съзнателно.

За да бжде това оржие ефикасно, трѣбва на избирателя

да бжде ясно политическото и стопанско положение на стра- ната и пжтищата, по които върви развитието на това по- ложение.

Преди всичко трѣбва да ти бжде ясно, че хората се ръководятъ отъ интереситъ си. Всичко друго е кинематографъ и отъ лукаваго. Наистина, има идеалисти като Ботевъ, Левски и пр. обществени водачи, но тѣ сж малко. Още по-малко сж сега. Голѣмото болшинство отъ хората се движатъ отъ инте- реситъ си и въ парламентар- нитъ страни хората съ еднакви интереси се съединяватъ и об- разуватъ партии, за да защи- щаватъ чрезъ държавата тия интереси. Наистина, нѣкои се стремятъ да направятъ държа- вата правова и културна т. е да защищава интереситъ ед- наково на всички, но у насъ това скоро, изглежда, не ще стане.

По силата на интереситъ си хората въ нашата страна се раздѣлятъ на нѣколко голѣми групи: капиталисти, къмъ които можемъ да причислимъ голѣ- митъ търговци, индустриалци, банкери, висши чиновници на банки, държава и пр; сръдни съсловия, въ които влизатъ: занаятчий, търговци, земледѣл- ци и пр; работници и дребни съсловия, които работятъ съ малкъ капиталъ за своя и чужда смѣтка. Интелигенцията и чиновничеството се разпредѣ- ля къмъ една отъ тѣзи три групи, споредъ това, коя отъ тритъ групи ще защити най- добре интереситъ имъ.

Така че отъ едно разум- но становище за обществено развитие и управление въ на- шата страна трѣбва да има три партии, така както ги виж- даме въ най-развититъ култур- ни страни.

Изъ печата

Новитъ времена все повече и повече издигатъ работнитъ маси до положението да станатъ сами ко- вачи на своята сждба. Стариятъ животъ съ старитъ средства на производство и на разпредѣляне богатата опредѣляше старитъ форми на управление. Отъ сто години на- самъ свѣтътъ се коренно промѣни и

сръдствата на ...производството достиг- наха до такива нови размѣри и фор- ми, които вече не търпятъ стари- тѣ начини на разпредѣ- ление богатата и още по- малко могатъ да търпятъ старитъ сръдства и форми за у- правление на народитъ.

Ние виждаме въ всички дър- жави и страни единъ голѣмъ и не- обикновенъ кипѣжъ и борби каквито историята не помни.

И това, което се нарича сто- панска криза въ сжщностъ е единъ великъ двубой между стария свѣтъ на капитализма, който си отива и новия свѣтъ на освободения човѣшки трудъ, който иде да смѣни досегашния редъ на нѣщата и въ името на общо човѣшко добруване да сгради новъ свѣтъ и нови наредби.

Къмъ социализма сж обрнати очитъ на цѣлото човѣст- тво, уморено отъ досегашнитъ ежби и войни между народитъ и отъ до- сегашнитъ неправди въ ползуването и разпредѣлението на всички блага, които дава земята, машината и чо- вѣшкия трудъ.

Народъ

Новата гражданска война, ко- ято готви Цанковъ, не бива въ никои случай да бжде допусната. Защото тоя пжтъ ще бждатъ убити, не само народнитъ правдини и свободи, но и цѣлата нация и българската държава.

Зем. знаме

Не слушай само какво го- ворятъ нѣкои хора, а следи, какво вършатъ, особено ония, които претендиротъ да ръко- водятъ и направляватъ сждби- нитъ на обществото; защото думитъ хвърчатъ, а примѣрътъ остава: той е нѣмъ, но е най- добръ учителъ на свѣта.

Дългътъ на писателя

Голѣмата свѣтвна война раздруса издъно устоитъ на стария Европейски свѣтъ и ос- тави своя огроменъ черъ печатъ върху покрусената въ своята светая светихъ човѣшка душа. Днесъ тоя старъ свѣтъ се огъ- ва подъ напора на нови съби- тия и въ недрата на всички ор- ганизирани човѣшки сжщества кипи трѣскава работа. Борбата на доктрини, която замѣсти пу- кота на картеницитъ, е, безъ съмнение, единъ отличителенъ белегъ за дълбочината на про- мѣнитъ въ схващанията на чо- вѣшкитъ маси за държава, пра- во и справедливости. Общоев- ропейската война бѣ една ус- корителна сила, която тласна колелото на живота въ негово- то кресчендо, за да опадатъ отъ кората му като есенни ли- ста много изживѣни истини, дог- ми и кумири. Настъпи време изключително по своитъ сло- жности, динамичности и социал- на задълбоченостъ на економи- чески и културни конфликти.

Преживѣваме епоха на из- обилие отъ идеи, епоха на ки- пежъ, на тревога и бунтъ, на неудържимо нараснала актив- ностъ. Многомилионни човѣшки маси сж вече въ зенита на единъ гигантенъ устремъ къмъ нови, по-свършени форми на животъ, къмъ повече щастие и слънце и въ своята величава упоритостъ, обличатъ въ плътъ и кръвъ идеитъ на своитъ ду- ховни водачи.

Хората на изкуството не могатъ вече да стоятъ като безучастни зрители предъ голѣмитъ събития на своето вре- ме. Предъ тѣхъ непрестанно се слагатъ проблеми отъ най-раз- личенъ естество, крещящи за своето разрешение. На худо- жествения творецъ се налага вече да заема известна пози- ция въ културно-обществения животъ и отъ тамъ да съдей- ствува за по-правилното разре- шение на тия проблеми. Отъ художествения творецъ, днесъ повече отъ всѣкога, се иска да бжде и честенъ и общественъ борецъ, който да отдаде сили- тѣ, дарбитъ и способноститъ си въ служба на народа си, съ цель да го улесни въ неговитъ ежедневи борби и стремежи.

Писателътъ, който се смѣ- та за единъ отъ прогресивнитъ елементи въ културната ни об- щественостъ, и чиито произве- дения трѣбва да сж живото ехо на суровата действителностъ — не мож е да бжде слѣпъ и глухъ предъ възжеленията и възторзитъ на ония, за които той твори. Защото погребанъ е отдавна спокойниятъ епосъ на миналото съ тихитъ идили и естетизма на своя изтънченъ

Да работимъ за „Нови дни“

Замлъкнаха вече камбан- нитъ звуци, спрѣха коледарски- нѣ пѣсни, празникитъ отмина- и потокътъ на сивата дѣл- ностъ отново постави своя

Приказка ли бѣше блѣ- ностъ на тия хубави свѣтли снѣгъ ли бѣха изреченитъ ласки и пожелания за любовъ и добра воля между хората, или това бѣ ед- нозначна измама, всрѣдъ ната действителностъ на оз- вѣнения и настървения?

Защото мирътъ не се гра- върху голи думи. Хубавитъ ежелания сж и опасни заблуж- ния, ако смѣло и упорито се

на работи за тѣхното осжщест- ваване.

Защото добрата воля меж- ду хората царува само тогава, когато има взаимно разбира- телство и довѣрие.

Миръ и добра воля се по- стигатъ не по пжтя на пожела- нията, а чрезъ упоритъ трудъ, съзнание човѣшко и жертви.

Нѣма и не може да има миръ и добра воля, до като нѣ- маме справедливостъ въ отно- шенията на едни къмъ други. До като има потиснати и потис- ници, експлоататори и експло- атирани, охолни и гладни — все ще имаме размирия, озлобле- ния и недоволство на подтисна-

титъ човѣшки маси, а заедно съ това и борбата на тѣзи ма- си за по-свѣтълъ човѣшки жи- вотъ.

Така е било, така ще бж- де, до като 364 дни презъ го- дина се работи за войни и лич- ни интереси, а само въ два дни се изричатъ само голи по- желания за миръ между хо- рата.

Новитъ дни ни сочатъ но- ви хоризонти между човѣцитъ. Правдата и алтруизма трѣбва да побѣдятъ егоизма и лжжата.

Ето лозунгитъ на новитъ дни. И само тогава ще наста- натъ истински нови човѣшки дни. Да работимъ за тѣхъ!

Ж. Дончевъ

сантиментализъм. Днес въздухът мирише на барут и кръв. И трябва един писател да е без елементарно чувство за дълг и отговорност, да е без съвест и видител, за да пише стихове само за „любимата“ или да възпъва птички цъвтения и шумолението на листата — приятел в топлински скути на някоя реакционна котерия. Такаъв „духовен вожда“ и жрец на „чистото искуство“ може да се чувства отлично в пухеното гъздо на своя еснафски егоизъм. Може! Но кой ще завиди на такова пигмейско щастие. Изпълва ли той, обаче, писа-

телът висшата си мисия и не присъства ли сам той на своето духовно погребение, преди да е намърил физическата си смърт?

Днешния писател с своята продуктивност на художник — творец, с своята будна съвест и пророческата си прозорливост, трябва пръв да се издигне до степенята на обществен борец и като честен водач на народа и неговата напредничава интелигенция, смъло да чъртае пътя към слънчевите врати на утрешния ден!

Това е, мислим ние, неговият върховен дълг!

Дим. Аджарски

ЕДНО КУЛТУРНО ДЪЛО

Новооснованият в града ни околийски читалищен съюз, който е успял вече да организира в своите редове всички селски читалища и да бже жива връзка между тях, устрои на 21 т. м., неделя, в града ни околийска читалищна сбирка, на която говориха пребиваващите тук двама млади писатели, а същевременно и читалищни дейци — Димитър Добрев и Дим. Аджарски. Незаинтересоваността, обаче, на гражданството към живота на читалището и изобщо към културния живот на нашия град и тоя път бѣ подчертана. Сбирката бѣ слабо посещена отъ граждани. Присъстваващите бѣха повече делегати на селските читалища, които проявяват една много по-голяма културно-просветна дейност отколкото насъ, гражданитѣ.

Пръв прочете рефератъ Дим. Добрев на тема: „Читалището вчера, днес и утре“. Съ чувство на любов към читалищното дѣло референцията въ продължение на един часъ държа приковано вниманието на слушателитѣ. Той направи единъ исторически прегледъ на постиженията, които българският народъ е направил въ областта на просвѣтното дѣло още презъ турското робство, за което дѣло грамадна роля е изиграло читалището, като самородна издѣлка на нашия живот и като самобитно българско дѣло — рожба на тогавашната ни действителност. Така по пътя на просвѣтата българският народъ се е подготвилъ за славнитѣ революционни борби за извоюване на своето политическо освобождение. Въ настоящия моментъ, при тежкото положение, духовно и материално, на народа ни, читалището, като факторъ за култура и напредѣкъ, не е изгубило своето значение. Напротивъ то ще изиграе грамадна роля, особено за просвѣтата на нашия селянинъ, който твори отъ люлката до

гроба богатата и хлѣба на живота. Крепяща нужда възлага велика роля на читалището въ бъдеще. „Да работимъ винаги съ темпото на новото време, да работимъ за повече свѣтлина и за едно свѣтло бъдеще“, завърши г. Добревъ.

Сказката на Дим. Аджарски на тема: „Театърът и селото“ бѣше твърде интересна и съдържателна. Делегатитѣ отъ селата имаха възможностъ да чуятъ, за пръвъ пътъ може би, напътствия за тяхната работа въ областта на театралното дѣло. защото театърътъ е най-мощното сръдство, съ което читалището ще си служи въ своята просвѣтна дейност. Театърътъ действува възпитателно на масата — искуството ще преобрази живота. Докато просвѣтата чрезъ читалищнитѣ библиотеки и читални е трудна, то просвѣтата чрезъ театъра е много полесна и резултатна. Мжно можемъ да свикнемъ селянина да чете книги, но лесно можемъ да го заведемъ на театъра. Отъ голѣмо значение и твърде полезни сж упътванията, които сказчикътъ даде за това, какъ да се избере и постави известна пиеса на селската сцена. Тѣзи упътвания несъмнено ще послужатъ за ржководно начало на читалищнитѣ дейци, които до сега работѣха безъ всѣкакви положителни познания въ тази областъ. Държавата е длъжна да създаде единъ истински народенъ театър, който да дава безплатни представления въ селата. Тогава само театралното искуство ще бже достъпно за народа и тогава то ще изиграе голѣма роля за просвѣтата на широкитѣ народни маси. — Голѣмата полза отъ тази читалищна сбирка за успѣха на читалищното дѣло въ околията ни е безспорна. Читалището е било, и сега е, най-радостната проява на нашата култура и обществено. Въ борбата за единъ по-добъръ и свободенъ животъ, то е на страната на народа.

Ст. 4.

КООПЕРАЦИЯ И МЕДИЦИНА

Солидарността има за целъ да разпредѣли между всички хора по равно тежеститѣ, които за отдѣлния човѣкъ могатъ да бждатъ мжно поносими. Едновременно съ това, тя преследва и усигоряване на хората и създаване братски отношения между тяхъ.

Кооперацията, която включва солидарността, преследва и една друга целъ. Тя се стреми да намали тѣзи тежести, намалявайки всички излишни разходи, които ги обременяватъ, като по този начинъ ще могатъ да се получатъ отлични резултати.

По отношение на медици-

ната, на пръвъ погледъ кооперативната практика може да се види невъзможна, защото противопостави индивидуализма на лѣкаритѣ. Повечето отъ лѣкаритѣ искатъ да бждатъ независими, неконтролируеми, свободни въ своитѣ отговорности и тарифи. И тази лѣкарска свобода се заплаща много скъпо отъ болнитѣ, защото всѣки му е известно, че въ нужда и отчаяние нищо се не жали, само да може да се спаси блия. А всеки лѣкаръ, въ своята независимост, опредѣля цени, които той намира за добре, въ зависимост отъ реномето и

специалността си. Въ този случай беднитѣ болни, никога не могатъ получатъ никога необходимата отъ специалисти — лѣкари, помощъ. А тогава какво ще стане съ нуждающитѣ се бедни болни?

Държавата се погрижила до нѣкаде да разреши този толкова належащъ въпросъ чрезъ създаването на ф. на обществени осигуровки, при които болния може да избере своя лѣкаръ — специалистъ безплатно, съобразно болестта си. Обаче това засѣга само трудещитѣ се, снабдени съ работнически книжки. Ами какво ще стане съ болнитѣ бедни, които не притежаватъ такива книжки, какъ ще се помогне на беднитѣ селяни, които изнемогватъ подъ тежестта на свѣтовната икономическа криза?

Въ този случай кооперацията се явява на помощъ на нуждающитѣ се болни свои членове, като имъ създава кооперативна болница съ всички модерни инсталации и необходимитѣ специалисти лѣкари. Въ чужбина има такива клиники и болници, у насъ вече сжко сж учредени въ Бургазъ и Стара-Загора. Не остава друго освенъ да се подкрепи и подеме масово инициативата за тяхното по-скорошно отваряне. Въ Старо-загорската кооперативна болница, споредъ устава ѝ, се вижда, че тукъ беднитѣ болни кооператори ще намѣрятъ бърза и най-ефикасна помощъ, като имъ дава право безплатно да направятъ своята изборъ на лѣкаръ специалистъ, въ когото тѣ иматъ до- вѣрие.

М. Коднабашева

Седмиченъ БЕЛЕННИКЪ

Бившиятъ н-къ на основното образование г. Асп. Чучулайнъ, споредъ съобщенията на вестницитѣ, подаль заявление да Нар. събрание противъ м-ра на нар. просвѣщение г. д-ръ Бояджиевъ, за дето последниятъ го съкратилъ незаконно като учителъ въ І. Соф. м. гимназия.

Недоумѣваше, защо да Нар. събрание трѣбва да се подава молба за неправилно уволнение или съкращение, когато за тази работа има административенъ съдъ. Обяснението трѣбва да се търси въ обстоятелството, че този г-нъ иска да вдигне шумъ около личността си, както бѣ направилъ съ аферата за подкупъ при опредѣляне ценитѣ на учебницитѣ, и въ която афера най-почтено мѣсто той бѣ опредѣлилъ за себе си и мина за едва ли не за най-достойния гражданинъ въ царството на българитѣ.

Но колелото се върти. Той става учителъ простосмъртенъ. Но и тукъ злата съдба не го оставя, навѣрно да му припомни миналото. когато той съкращаваше и уволня- противозаконно. Изхвърлятъ го на улицата и той вдига шумъ до небето. Но нека си спомнимъ за редицата скромни учители, които той изхвърли въ качеството си на Шуменски окр. учинспекторъ и н-къ отдѣление, за да разбере трагизма на пострадалитѣ негови жертви.

Турцитѣ иматъ една пословица, която казва: „Гюлма комшуна, гелиръ башина“, а Христосъ изразява сжщата мисълъ още по вдъхновенно: „Не прави другимо това, което не желаешъ и тебъ да правятъ“.

Уволненъ незаконно.

ХРОНИКА

На статията ни; „Една резолюция на окол. свещенноческо братство, която буди недоумѣние, отговаря редакторътъ на в. „Православна дума“, като поставя и нѣколко въпроси. Ние казахме принципално мнението си по поводъ поменатата резолюция. Ако братството се занимае наново съ въпроса, ще се повърнемъ. Съ лични мнения по този въпросъ не ще се занимаваме.

Християнинъ

Месото въ Русе се продава 8 лева второ качество, 10 лв. първо и 12 лв. телешко.

с. Надарево Една културна инициатива. Група членове на читалището проектиратъ снабдяването на последното съ радио. Срѣдствата ще се набавятъ отъ представления, вечеринки и волни помощи.

с. Омарча. На 14 т. м. мѣстното читалище „Пробуда“ съ съдействието на учителитѣ даде вечеринка. Изнесе се съ голѣмъ успѣхъ пиесата „Дѣлба“ отъ Ил. Енчевъ и частъ отъ „Подъ игото“ (тѣлка въ Алтъново) отъ Вазовъ.

Изпълнени бѣха дуети, декламации и хорови пѣсни отъ ученицитѣ отъ първоначалното училище.

Прихода е за въ полза на читалището.

На 19 т. м. въ с. Момино група читалищни дейци при крайни незгоди, но сравнително съ добра игра изнесоха драмата „Зла свекърва“ и комедиитѣ: „Примка“ и „Процесътъ“.

Посетителитѣ останаха извънредно доволни, понеже това е единъ рѣдкъ случай въ селото ни.

Прихода е въ полза на читалището.

На 28 того ще се вънччатъ въ гр. Преславъ „Храмъ Паметникъ“ нашия съгражданинъ и абонатъ Никола Ст. Чалковъ за симпатичната г-ца Мара Касчиева отъ гр. Шуменъ учители с. Надарево.

Ески-Джумайска Популярна Банка.

Отъ провѣрkitѣ, които тѣхническитѣ лица при електрическата централа извършватъ на частнитѣ електрически инсталации, се установява, че нѣкои абонати сж си послужили по различни начини да ползуватъ токъ безъ да бже той премѣренъ отъ електромѣра. Други пъкъ, които сж безъ електромѣри, сж си служили съ по-голѣми крушки отъ колкото деклариранитѣ отъ тяхъ.

Това закона нарича „кражба“ и на казанието е затворъ. Банката, за да запази интереситѣ си, е принудена да постъпи съ тия абонати съгласно закона, а освенъ това, ще спре тока имъ за известно време.

Нека се знае отъ тия абонати, които крадатъ токъ, или ще се опитватъ да крадатъ, че кражбата може да се открие не само въ момента, а и много по-късно

Отъ Банката.

Съзнателниятъ интереситѣ си гражданинъ се осигурява само при народната застрахователна кооперация „Задруга“, защото още първата година получава 5% дивидентъ, и защото „акционерното дружество“ — това е стотинката на бедняка, дадена на богатия, а кооперацията — това е стотинката на бедняка, дадена на бедняка.

КУЛТУРНА ХРОНИКА

Безшумни аероплани.

Следъ дългогодишни изследвания двама англичани сж получили да изобретятъ два различни типа — първиятъ Клешиа вториятъ Пусъ Мотъ — безшумни аероплани, които могатъ да минатъ незабелязано, дори и когато хвърчатъ на ниска височина. Апаратитѣ били турени вече на изпитание.

Професорътъ при Харковския бактериологически институтъ Цехновичъ сполучилъ да открие вакцина противъ болестта петнистъ тифъ. Институтътъ вече е почналъ да ангицира лѣкари болнични сжжители, полицейски и пѣтувачи чиновници и др., които професионално сж изложени зараза отъ тази болестъ.

Откритието на проф. Цехновичъ е истинско тържество на науката надъ тази епидемия.

Ларковския институтъ получилъ по з д р а в л е н и я отъ централното правителство и отъ всички краища на Съв. Русия.

Външна хроника

Въ свръзка съ убийството на м-ръ Дука, арестуванитѣ сж 7,000 души уволнени 2,000 военни и полицейски новници, които се считатъ сжшленници на „Желѣзната гвардия“.

Последната минно на строфа въ Чехия огне изгорѣла 136 работника и остави сираци и стотица вдовици.

По поводъ на тази катастрофа миньорскитѣ синдикати сж имали конференция, въ която сжвзели решения за невъзможна социализация на минитѣ назначаване минни инспектори посочени отъ синдикатитѣ независими отъ държавата частнитѣ капиталисти.

Въ недавна партия начестка“ въ Съв. Русия включени сж 750,000 души болшевишката партия — 20% отъ всѣки членове.

Ески-Джумайска Градска Община

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 133

Общината дири да наеме здание за помещение на аптека и на борса за срокъ отъ 1 априлъ 1934 год. до 31 мартъ 1935 година.

Интересующитѣ се стопани да подадатъ заявление най-късно февруарий н. г.

Разноснитѣ за публикации на настоящето, нотариална гербъ и пр. сж за смѣтка на наемателя.

гр. Ески-Джумая 11.І. 1934 год.

Отъ Общината

КНИЖАРНИЦА „ИСКРА“

РАЗПОЛАГА СЪ ГОЛѢМЪ ИЗБОРЪ

ОЧИЛИ

Книговезница Менгишев

Подвързва всѣкъкви книги и тѣфъ съ книговезко платно и кони, обивка и слонна подвързия

ЦЕНИ НЕИМОВѢРНО НИЗКИ